

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De iudiciis Dei: & quòd molestè ferre non oporteat, si iusti calamitatibus
conflictentur, iniusti autem prospera omnia habeant. cap. lxxvii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A De aequalitate: & quod eodem gradu apud Deum omnes sint.

CAP. LXVI.

VSILLVM & magnum ipse fecit: & aequaliter est ei cura de omnibus. Sap. 6.

Non est personarum acceptio apud Deum, quemadmodum literis sacris proditum est: Verum siue quis magnus sit & arrogans, atque & opibus & mundana gloria in altum euectus, in gloriam tamen ac praemiorum expertem sententiam feret, si vitis atque criminibus obstrictus teneatur: siue quis parvus sit, atque & in inopia & in nominis obscuritate vitam degat, immunditie damnabitur, nisi virtutis dotibus floreat.

B

De iudiciis Dei: & quod molestè ferre non oporteat, si iusti calamitatibus conflentur, iniusti autem prospera omnia habeant.

CAP. LXVII.

DIXIT Dominus ad Iob, Nunquid irritum facies iudicium Iob. 40. meum? aut putas me aliter tibi oraculum edidisse, quam vt iustus appareas? Quare impij viuunt, subleuati sunt, confortati- 21. que diuitiis? Semen eorum permanet coram eis, propinquorum turba, & nepotum in conspectu eorum. Domus eorum omnibus copiis abundans, & pacata sunt: & non est virga Dei super illos. Manent autem tanquam oues aeternae. Egrediuntur quasi greges paruuli eorum, & infantes eorum exultant lusibus. Tenent tympanum, & citharam, & gaudent ad sonitum organi. Traducunt in bonis dies suos.

Iustitia tua sicut montes Dei: iudicia tua abyssus multa. Noli amulari in eo Ps. 35. 36. qui prosperatur in via sua, in homine faciente iniustitias. Vidi impium superexaltatum, & eleuatum sicut cedros Libani. Et transiui, & ecce non erat. Penè effusi sunt gressus mei: quia zelau super iniquos, pacem peccatorum videns. Ecce ipsi peccatores & abundantes in seculo obtinuerunt diuitias, &c. Deus iudex 72. est. Hunc humiliat, & hunc exaltat. 74.

D Ne zelotypia flagret cor tuum in peccatores: sed in timore Dei esto tota die. Theaurizantur iustis diuitiae peccatorum.

Et erunt sicut puluis tenuis à rota diuitiae Gentium, & sicut fauilla pertransiens, & vt punctum. Et sicut somniat esuriens & comedit, cum autem fuerit expergefactus, lassus adhuc sitit, & anima eius adhuc vacua est: sic erit expectatio omnium Gentium. Es. 29.

Iustus quidem tu es Domine, si disputem tecum: veruntamen iusta loquar ad te. Quare via impiorum prosperatur: bene est omnibus qui prauaricantur, & iniquè agunt? Plantasti eos, & radicem miserunt: proficiunt & faciunt fructum. Prope es tu ori eorum, & longè à renibus eorum. Hier. 12.

Non zeles gloriam peccatoris. Ecdi. 9.

E Per quae poenas passi sunt inimici illorum, per haec cum abundarent filij Israel, latati sunt. Sap. 11.

Similiter & Rebecca ex vno concubitu habens Isaac patris nostri, cum nondum nati essent, nec quicquam boni aut mali egissent, dictum est ei, Quia maior seruiet minori, sicut scriptum est: Iacob dilexi, Esau autem odio habui. Quid igitur dicemus? Nunquid iniquitas apud Deum? Absit. Moyfi enim dicit, Miserebor cuius miserebor, & misericordiam prestabo cui miserebor. Igitur non volentis neque currentis, sed miserentis est Dei. Dicit enim Scriptura Pharaoni: Quia in hoc ipsum excitau te, vt ostendam in te virtutem meam, & vt annuncietur nomen meum in vniuersa terra. Ergo cuius vult, miseretur: & quem vult, indurat. Dicis itaque mihi, Quid adhuc quaeritur? Voluntati enim eius quis resistit? Rom. 9.

R. ij

homo, tu quis es, qui ex aduerso respondeas Deo? Nunquid dicit figmentum ei? qui se finxit, Quid me fecisti sic? An non habet potestatem figulus luti ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem, aliud verò in contumeliam? *Q* altitudo diuitiarum sapientiae & scientiae Dei: quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles viae eius!

Basil. Etiam si rationes eorum, quae à Deo administrantur, captum nostrum effugiant, omnino tamen, id quod à sapiente, ac nos amore complectente, administratum est, comprobari & aequo animo accipi debet: quamuis etiam alicui graue ac molestum sit.

Psal. 35. Quae à iusto iudice caelitus nobis adhibetur iustitia, cum emendandi ac rependendi vim habeat, propter eorum decretorum, quae in ipsa recondita sunt, altitudinem, aegre admodum humano ingenio perspicere potest. Hoc enim, ni fallor, est quod ait Psalmista, Iustitia tua sicut montes Dei.

Nax. O-rat. de paup. a-mor. Calamitatū causa incerta. Quis scit, num ille ob vitium crucietur, hic rursus ut bonus ac laude dignus euehatur: ac non contra, ille ob flagitiosam vitae rationem atollatur, hic ob virtutem exploretur: ille, inquam, altius euectus, ut grauius corruat, tanti sperque expectatus, quoad vniuersa ipsius improbitas, morbi cuiuspiam instar, prius eruperit, ut iustiori quoque postea supplicio afficiatur: hic rursus calamitatibus praeter hominum expectationem pressus, ut tanquam aurum in fornace probetur, ac tantulum id, quod habet, vitij eliquet?

Circulus quispiam rerum humanarum est, fratres, ac Deus nos per contraria erudit: ut qui, quemadmodum omnia sapienter coagmentauit, atque inter se deuinxit, ita etiam pari sapientia omnia pro suis iudiciis, quae nec mente assequi, nec peruestigare quisquam potest, H regat ac gubernet.

Hoc vnum nobis persuasum esse debet, cuncta ad vtilitatem nostram à Deo gubernari: quoniam autem modo gubernentur, non iam inuestigare, nec, quia hunc ignoremus, morose ac molestia affici. Haec enim scire, nec possumus, nec possimus, nec expedit: alterum, quia mortales sumus: alterum, quod hinc in arrogantiā cito efferremur.

Nilus. Aiunt nonnulli: Qui sit, ut iusti imbecillitate atque inopia conflentur, iniusti contra robore atque opibus polleant? Quid ita? Nimirum, ut illi coronentur, hi autem sempiternis suppliciis excrucientur.

Quae si isti quid causa sit, quam obrem hoc à Deo constitutum sit, ut vir bonus mereat & opprimatur, contra, qui perquam improbis moribus sit, in hilaritate atque opibus versetur: & cur alter prospera omnia habeat, alter nulla in re quod cupiat assequatur: cur, inquam, ille valeat, hic aduersa valetudine laboret: cur vir probus à demone affligatur, malus autem integer atque incolumis viuat? Ne curiosè inquiras ea, quae captum tuum excedunt: verum hoc tantum noscas, Dei voluntate atque sententia omnia geri, non autè exactissimam eorum rationem exquiras. Paulus, vir tantus, imperuestigabilia Dei iudicia esse pronuntiauit. Quocirca fieri nequit, ut pedum Domini, atque consiliorum ipsius vestigia quisquam assequatur. Iudicia enim ipsius, ut ait propheta, abyssus multa.

Psal. 35. Euseb. Si quis abiens fluiuium traicere velit, eumque estuantem atque horrenda quadam rapiditate fluentem videat, cumque nemo alius ipsum traicere aggrediatur, ipse tamen temeritate impulsus ingrediatur, cupiens nimirum sese, tanquam generosum ac fortis animi virum ostendere, atque in fluiuo pereat, sanè cum stolidis ac temerariis ipsius anima censebitur: quandoquidem mortem suam perspicere, obtemperandum non duxerit Scripturae, dicenti, Ne coneris contra impetum fluiuij. At si fluiuium leniter fluentem videat, nec tanquam rugitu quodam mortem mimitantem, verum placidum ac facilem, multosque cum transmittentes, atque ipse quoque ingrediatur ut eum pertranscat, ac Dei permisso Satanas fluctus excitet, aut titubante pede in aquam lapsus intereat, ipsius mors in martyrium reputabitur. At qui mortis quoque hora ipsi aderat. Aderat quidem, sed non ut hoc mortis genere interiret. Diabolus enim mortis horam conspiciens, anteuertit, ac lapsum praeparat: ut laqueo mors ascribatur. Quod etiam idem de iis dicendum est, qui à feris intercepti sunt. Nam si quis de industria, ac dedita opera, proficiscatur, ut feram iugulet, atque ab ea morte afficiatur, huius anima cum his censebitur, qui precipiti audacia & temeritate

A tate mortem sibi accersuerunt. Sin autem repente fera irruat, atque hominem discerpatur, tum vero ille martyrico mortis genere obierit. Atque id perinde locum habet, siue quis in mari siue in terra moriatur.

De detractio: & quod detractio sit falsus sermo aduersus aliquem prolatus. CAP. LXVIII.

B OCTA est Maria & Aaron contra Moysen propter uxorem eius Æthiopiissam, & dixerunt, Num per solum Moysen locutus est Dominus? Nonne & nobis similiter est locutus? Et dixit Dominus ad eos: Audite sermones meos. Si quis fuerit inter vos Propheta Domini, in visione apparebo ei, vel per somnium loquar ad eum. At non talis seruus meus Moyses, qui in omni domo mea fidelissimus est. Ore enim ad os loquor ei, & palam, & non per ænigmata & figuras Dominum videt. Quare ergo non timuistis detrahere seruo meo Moyse? Iratusq; contra eos abiit. Et ecce Maria abiit candens lepra quasi nix.

Muta fiant labia dolosa, quæ loquuntur aduersus iustum iniquitatem, &c. *Psal. 30.*
Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum. Et malè locuti sunt de Deo: & dixerunt, &c. Detrahentem secretò proximo suo, hunc persequebar. Qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum. *77. 100.*

Detractionem noli amare: ne de medio tollaris.

Custodite vos à murmuratione quæ nihil prodest, & à detractioe parcite linguæ: quoniam sermo obscurus in vacuum non ibit. *Prou. Sap. 1.*

Nolite detrahare alterutrum, fratres mei. Qui detrahit fratri, aut qui iudicat fratrem suum, detrahit legi, & iudicat legem. Si autem iudicas legem, non es factor legis, sed iudex. Vnus enim est legislator & iudex, qui potest perdere & liberare. *Iac. 4.*

Oculum qui subfannat patrem, & qui despicit partum matris suæ, effodiant eum corui de torrentibus, & comedant eum filij aquilæ. *Prou. 30.*

Detractio est aduersus fratrem absentem, obrectandi ipsi studio, aliquid dicere: etiam si alioqui verum sit quod dicitur. *Basil.*

Si quis maledictis te petat, siquidem vera dicit, fac te corrigas. Sin autem falsa sunt quæ tibi obicit, eum irride. Si tibi conscius es vera esse, quæ in te conicit, da operam ut te emendes: sin autem nil tale in te agnoscis, non est quod conuicius ipsius commouearis. *Chryf.*

Eos, qui nobis obrectant, tum demum contemere oportet, cum nullas ipsis maledicendi anfas porrigimus. Quin potius ne tum quidem: verum cum ipsis ora obstruere possumus. Cum autem à nobis id totum proficiscitur, in caput nostrum ignis omninò vertitur.

Non ij duntaxat, qui aliis obrectant, verum etiam illi, qui causas atque occasiones obrectandi temerè præbent, supplicio ei, quod maledicentiæ constitutum est, obnoxij sunt.

E Qui alium malo aliquo mulctare vult, prius seipsum ita mulctat. *Didym.*
Satius tibi est vinum bibere, & carnes comedere, quàm per obrectationem fraternas carnes deuorare. *Senum.*

De tempore: & quod tempus redimendum sit: atque omnia suo tempore dicenda & facienda sint. CAP. LXIX.

MNIA tempus habent, & suis spatiis transeunt vniuersa sub cælo. Tempus nascendi, & tempus moriendi. Tempus plantandi, & tempus euellendi quod plantatum est. Tempus occidendi, & tempus sanadi. Tempus destruendi, & tempus ædificandi. Tempus flendi, & tempus ridendi. *Ecl. 3.*